

Hodnotenie

Pri hodnotení a klasifikácii vychádzame z **Metodického pokynu č.22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy,** ktoré schválilo Ministerstvo školstva a vedy Slovenskej republiky

1. Mája 2011.

Hodnotenia je podstatnou súčasťou výchovy aj vzdelávania.

Hodnotenie predmetu je špecifické, pretože musí zohľadniť špecificky prínos.

Hodnotenie má v prvom rade funkciu pozitívne motivovať žiaka a usmerniť jeho osobnostný vývoj.

Forma hodnotenia

- Hodnotenie formou ABSOLVOVAL - NEABSOLVOVAL
- Žiaka hodnotíme z úloh v rámci tematických celkov a činností, aby bola vyváženosť výkonu nakoľko môžu byť rozdiely vzhľadom na rôznorodosť schopností žiakov.

Kritériá hodnotenia

Špecifikom výchovy prostredníctvom výtvarných činností a výtvarného vyjadrovania je, že sa v rámci jej procesu očakáva

vlastný prístup žiaka

k aplikácii techník, nástrojových a koordinačných zručností, ale najmä v oblasti vytvárania svojich

osobných symbolických reprezentácií skutočnosti

(obrazov, objektov, priestorových riešení, akčných a procesuálnych vyjadrení svojej fantázie, predstáv a reality vonkajšieho sveta). Výtvarná výchova na ZŠ je predmet, ktorý sa nenapĺňa realizáciou požadovaného programu (edukačnej úlohy), ale v ktorých je tento program len východiskom k

samostatnému (tvorivému) výtvarnému vyjadrovaniu sa žiaka

. Ináč by nespĺňali svoje ťažiskové poslanie:

formovať mentálne štruktúry žiaka v smere aktívnej otvorenosti voči interpretáciám a vyjadrovaniu sveta a seba, orientovať žiaka k tvorivému prístupu –

či v rámci sebavyjadrovania, alebo riešenia zadaných úloh.

Hodnotenie má v prvom rade funkciu pozitívne motivovať žiaka a usmerniť jeho osobnostný vývoj.

Tu musí učiteľ brať ohľad na jeho schopnosti, nadanie, ambície a vkus. Pri hodnotení žiaka má prednosť porovnávanie jeho výkonu s jeho predchádzajúcimi výkonmi a s nastavenými kritériami pre porovnávanie s výkonmi iných žiakov. Až v druhom rade je teda hodnotenie

porovnaním v rámci skupiny žiakov

(triedy). Toto porovnanie má mať najmä výchovný charakter. Pri

zohľadnení osobitosti každého žiaka

poskytuje obraz o rozvrstvení škály kvality prístupu, výkonu, poznania, schopnosti zaujať stanovisko a výsledku činnosti v porovnaní medzi jednotlivými žiakmi.

Nehodnotíme teda len

(alebo v prvom rade)

výsledok

činnosti (vytvorený artefakt),

ale celý proces a prístup žiaka

v rámci tohto procesu.

Forma hodnotenia

Ťažiskovou formou hodnotenia je **osobný rozhovor so žiakom**, v ktorom učiteľ žiakovi poskytne citlivú, veku primeranú, analyticky podloženú

spätnú väzbu o rôznych aspektoch jeho činnosti

(viď kritériá hodnotenia). Vo

vzájomnej komunikácii

má žiak možnosť klásť otázky alebo zdôvodniť svoj prístup. Túto formu odporúčame príležitostne kombinovať aj so

sebahodnotením žiaka.

Učiteľ má brať **ohľad na to**, že výtvarný prejav súvisí s fantáziou, seba projekciou, záujmami a intímny svetom žiaka a že toto hľadisko sa bude prejavovať aj v jeho riešení výtvarných úloh iniciovaných učiteľom. Preto sa pri hodnotení musí **vyvarovať**

paušálnych súdov a šablónovitých kritérií,

ktoré by sa mohli necitlivo dotknúť osobnostného zamerania žiaka.

Uprednostňujeme osobný, diferencovaný prístup. Predložené kritériá sú orientačné, učiteľovi poskytujú štruktúru analýzy jednotlivých hľadísk uplatniteľných na činnosť žiaka v rámci výtvarnej výchovy. Výsledok výtvarných činností (artefakt) nie je jediným predmetom hodnotenia, ale učiteľ zvažuje všetky nižšie vymenované kritériá. Výsledok výtvarnej činnosti je síce dôležitý, u žiaka naň vzniká obyčajne citová väzba – spokojnosť dieťaťa s vlastným výkonom, čo ho následne motivuje pre ďalšiu výtvarnú prácu a udržiava jeho záujem o sebavyjadrovanie. Je teda potrebné, aby učiteľ k nemu zaujímal stanovisko. Okrem neho treba hodnotiť, a niekedy aj uprednostniť, proces výtvarných činností, pretože práve v rámci tohto procesu dochádza k formácii osobnosti žiaka a k získavaniu kompetencií – k napĺňaniu cieľov výtvarnej výchovy.

Kritériá hodnotenia sú vypracované v súlade s ročníkovými kompetenciami a je potrebné, aby učiteľ pri hodnotení mal tieto kompetencie a ich postupné dosahovanie na zreteli. Učiteľ u žiaka hodnotí, primerane veku:

a) priebeh vytvárania postojov:

- **prístup** k činnostiam z hľadiska tvorivosti, t. j. uplatnenie vlastných inovatívnych nápadov a vlastného zamerania pri realizácii edukačnej úlohy, - **otvorenosť** voči

experimentovaniu, skúšanie iných, svojských riešení, -

cieľavedomosť

riešení, -

záujem

o činnosti v rámci edukačných úloh a prípravy pomôcok, -

schopnosť

spolupracovať, -

schopnosť

zaujímať stanoviská k výsledkom svojej práce a práce spolužiakov;

b) priebeh získavania zručností a spôsobilostí:

- **technické zručnosti** (ovládanie požadovaných nástrojov, materiálov a technických operácií s nimi), - **formálne zručnosti** (vyjadrovanie sa prostredníctvom

výtvarného jazyka),

spôsobilosti

úrovni rozvoja

vnímania a prežívania,

-

mentálne spôsobilosti

na úrovni rozvoja

predstavivosti a fantázie,

- mentálne spôsobilosti na

úrovni myslenia

(vlastné témy, koncepcie, návrhy; schopnosť analyzovať a syntetizovať, pomenovať procesy, interpretovať zážitky);

c) priebeh získavania vedomostí:

- **znalosti** oblastí vizuálnej kultúry a výtvarného umenia súvisiacich s preberanými
edukačnými úlohami, -

pochoopenie výtvarného diela a schopnosť interpretovať ho,

- **znalosť**

materiálov, techník, médií a procesov ich používania;

- **mentálne**

na